

L ö g

um

bæjargjöld í Reykjavíkur kaupstað.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Fje það, er útheimtist til þess að standa straum af útgjöldum Reykjavíkur kaupstaðar til bæjar þarfa, skal að svo miklu leyti, sem hinar sjerstöku tekjur kaupstaðarins eigi hrökkva til, fengið með því að leggja lóðargjald á fasteignir í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, og þarnæst einnig með því að leggja skatt á kaupstaðarbúa sjálfa, stofnanir og arðsöm fyrirtæki.

2. grein.

Lóðargjald, sem kemur í staðinn fyrir húsaskatt þann og lóðargjöld, sem ákveðin eru með reglug. 27. nóvember 1846 og opnu brjefi 26. september 1860, skal greiða:

- a. af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, hvort sem þau eru byggð úr steini, timbri, torfi eða hverju sem helst öðru efni, og hvort sem þau eru ætluð til íveru eða til annars, með 3 aurum af hverri ferhyrningsalin af flatarrúmi undir húsinu; og
- b. af hverri ferhyrningsalin óbyggðrar lóðar úr sjálfri landareign Reykjavíkur kaupstaðar, sem er í haldi einstakra manna eða stofnana, skal á ári hverju greiða $\frac{1}{4}$ eyris til bæjarsjóðs. Undanskildar gjaldi þessu eru allar þær lóðir, sem greitt er af árgjald eða annað gjald eptir samningi við bæjarstjórnina, svo og túnblettir þeir eða svæði, er bæjarstjórnin hefir veitt stofnunum eða ýmsum mönnum án eptirgjalds að staðaldri, eða um tiltekið árabíl. Skal með slíkar lóðir eða lóðarparta farið eptir því, sem samningur eða heimild er til.

Dómkirkjan er undanþegin lóðargjaldi.

3. grein.

Í gjaldi því, sem nefnt er í 1. grein og ætlað er til að standast útgjöld bæjarins, að því leyti sjerstaklegar tekjur hans og lóðargjöldin eigi hrökkva til, eru fólgin útsvörin eptir efnun og ástandi samkvæmt tilskipun um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, 20. apríl 1872, 22. gr. og gjald á föstum verzlunum og öðrum arðsömum stofnunum og fyrirtækjum í kaupstaðnum, er sjeu rekin að minnsta kosti um 4 mánuði á gjaldárinu,

L o v

Nr. 18.
19de
Oktbr.

om

den kommunale Bæftatning i Kjøbstaden Reykjavik.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althiinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæftet følgende Lov:

§ 1.

De Beløb, der udfordres til Bæftriidelsen af Kjøbstaden Reykjaviks kommunale Udgifter, skulle, for saa vidt de ikke kunne udredes af Kommunens særlige Indtægter, tilveiebringes ved en Grundskat, der hviler paa de i Kjøbstadens Jurisdiktion beliggende faste Eiendomme, og dernæft tillige ved en personlig Skat paa Kjøbstadens Indvaanere, Indretninger og indbringende Foretagender.

§ 2.

Grundskatten, der træder i Stedet for de ved Anordning af 27de November 1846 og Plakat af 26de September 1860 fastsatte Bygnings- og Grundafgifter, svares

- a) af alle Bygninger i Kjøbstadens Jurisdiktion — hvad enten de ere opførte af Sten, Tømmer, Græstørv eller hvilket som helst andet Materiale, og hvad enten de ere bestemt til Beboelse eller til andet Brug — med 3 Dre af hver □ Alen af Bygningens Fladeindhold;
- b) af hver □ Alen ubebygget Areal paa selve Reykjavik Kjøbstads Grund, der er i enkelte Personers eller Stiftelsers Besiddelse, svares derhos hvert Aar $\frac{1}{4}$ Dre til Kommunens Kasse. Fritagne for denne Afgift ere alle de Lødder, hvoraf der erlægges aarlig Afgift eller anden Ydelse efter Overenskomst med Byraadet, samt de Lunstykker eller Arealer, som Byraadet har overdraget Stiftelser eller enkelte Personer uden Afgift for stedsse eller i et bestemt Tidsrum. Slige Grunde eller Grundstykker behandles efter Indheldet af den paagjældende Overenskomst eller Udkomst.

Domkirken er fritagen for at erlægge Grundskat.

§ 3.

Den i § 1 ommeldte til Udredelsen af Byudgifterne, for saa vidt de overskrider Byens særlige Indtægter og Grundafgifter, bestemte Afgift omfatter dels Formue- og Leilighedsstat ifølge Forordning om Bestyrelsen af Kjøbstaden Reykjaviks kommunale Anliggender af 20de April 1872 § 22, dels Afgift af Handelsetablissementer og andre indbringende Indretninger og Foretagender i Kjøbstaden, som drives mindst 4 Maaneder af Skatteaaret, skjøndt de

Nr. 18. Þó eigendur þeirra eigi hafi þar fast aðsetur. Á þessa stofna skal gjald lagt, er samsvari
 19. útsvarinu eptir efnum og ástandi, samkvæmt því, er hæfa virðist eptir árlegri veltu og
 oktbr. arði, án þess að tillit sje tekið til annara tekja eða eigna þess, sem í hlut á.

4. grein.

Um niðurjöfnun þessara gjalda, ef til þess kemur, borgun og gjaldheimtur, skal farið eptir reglunum í tilskipun 20. apríl 1872.

5. grein.

Þessi lög öðlast gildi 1. janúar 1878.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 19. dag októberm. 1877.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

paagældende Giere ikke have fast Ophold der. Paa disse Skatteobjekter ligned en Afgift, der svarer til Formue- og Leilighedsaffatten, efter et passende Forhold til den aarlige Omsetning og Udbytte, uden at der tages Hensyn til den Paagældendes andre Indtægter eller Eiendomme. Nr. 18.
19de
Oktbr.

§ 4.

Med Hensyn til disse Afgifters Paaligning, for saa vidt en saadan finder Sted, Betaling og Inddrivning forholdes efter Reglerne i Forordning af 20de April 1872.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1878.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19de Oktober 1877.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.